

den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hans Nielsen) fremkom med i Gaar angaaende vort Forhold til Rusland, Det blev sagt, at Rusland nu var blokeret, og at Verden, og deriblandt Danmark, var med til at gøre Forholdene for disse Folkemasser vanskeligere, hvilket ogsaa gav Tilbageslag overfor os. Jeg skal deroverfor blot sige, at ogsaa jeg mener, at Handelsforbindelsen med Rusland bør genoptages. Som ærede Medlemmer maaske ved, har jeg ikke altid været af den Anskuelse, men det, der var muligt for to Aar siden, er det ikke i Øjeblikket. Jeg mener dog ikke, at Genoptagelsen af Handelen med Rusland i og for sig kan løse Problemet. Men den kan maaske tage noget af Brodden, og allerede det har for os som en Østersøstat en meget stor Betydning saavel socialt som økonomisk. Jeg maa dog for vort Vedkommende advare imod, at man har alt for store Forventninger. Genoptagelsen af Handelen vil ikke sige, at man i samme Øjeblik i Rusland kan afsætte de meget betydelige Varelagre og Oplag, der findes her færdige til Eksport. En Overenskomst ændrer ikke Trafikforholdene i Rusland, i alt Fald ikke foreløbig, og muliggør ikke de russiske Varers Fremkomst til Eksporthavnene. Og kan man ikke faa Varer som Betaling for sine egne Varer, fremkommer det meget vanskelige Spørgsmaal om Kreditten. Den russiske Guldbeholdning er ikke ubegrænset, og det er at forudse, at største Delen af det Guld, man i Rusland kan stille paa Benene, vil gaa til Betaling af Jernbanemateriel, og kun meget lidt vil tilflyde de Lande, der som vi ikke har saadanne Varer til Disposition. Jeg tror derfor ikke, at Handelens Genoptagelse vil ændre Forholdene saa særdeles meget. Nogen Eksport til Rusland har allerede fundet Sted, og nogen Eksport vil sikkert ogsaa finde Sted i Fremtiden, men neppe en Eksport, der kan faa nogen Indflydelse paa Arbejdsløsheden herhjemme eller paa Pengemarkedet. Regeringen har stillet sig paa det Standpunkt, at den siger: Handelen paa Rusland er fri, og Regeringen har overfor Organisationerne ikke lagt mindste Hindringer i Vejen for Eksport til og Import fra Rusland. Den har blot holdt paa, hvad den for øvrigt stadig gør, at Handelssamkvemet maa tages op ved privat Initiativ. Den har derfor henstillet til Organisationerne at indlede Forhandlinger med vedkommende Institutioner, angaaende de materielle Betingelser for Genoptagelse af Handelen og derunder Spørgsmaalet om

Udsendelse og Modtagelse af Handelsdelegationer, uden hvilke en effektiv Handel under betryggende Former ikke kan finde Sted. Saaledes ligger denne Sag, som jeg har fundet det ønskeligt at omtale her, da den er blevet fremført af det ærede Medlem, skønt den ikke direkte vedrører den foreliggende Sag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Den højtærede Minister har selvfølgelig fuldkommen Ret i — det ved enhver, der har opholdt sig lidt i London og Paris og kender lidt til Presseforholdene der —, at der i saadanne gamle Lande ogsaa for Pressens Vedkommende dannes sig Traditioner, at der ogsaa der er en Art Bureaukrati eller Hierarki, som det ikke er alles Sag at trænge ind i. Man maa netop have de fornødne Kvalifikationer, naar man vil trænge ind i den politiske Hovedstadspresse i London og Paris. Deri har den højtærede Minister fuldkommen Ret. Men vi har netop drøftet, hvorvidt de paagældende, som er derude, har de Kvalifikationer, der er nødvendige for at kunne gøre deres Tjeneste paa de paagældende Steder effektivt. Jeg kan selvfølgelig kun anerkende den Æmhed og Kærlighed, hvormed den højtærede Udenrigsminister vogter og værner sine Kyllinger uden Hensyn til, om de er modne til Slagtning, men det kan vi jo komme nærmere ind paa i Udvalget.

J. P. Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Holstein talte om, hvorvidt vore Presseattachéer i Udlandet havde de fornødne Kvalifikationer, men en anden Side af Sagen, som det ogsaa var værd at tale om, er, om de er i Besiddelse af de samme Midler, som andre Landes Presseattachéer har. Jeg har om vor Efterretningstjeneste det Indtryk, at medens vore Presseattachéer danner Afslutningen paa vort Efterretningsvæsen, er det modsatte Tilfældet med andre Landes Presseattachéer. De danner Centralen, hvorfra de forskellige Ledninger gaar ud for at paavirke Stemningen overfor det vedkommende Land. Det glemte det ærede Medlem at omtale. Jeg kender i hvert Fald en tre—fire af de store Landes Hovedstæder, ved f. Eks., hvorledes et af vore Nabolande arbejder Syd paa, hvorledes det har Forbindelser i en tre—fire store Selskaber for at paavirke Stemningen. Hvis vi vil have Nytte af vort Efterretningsvæsen og vore Presse-